

यजतु । एवं च यागे ओजस्तेजः जूतिर्वेगः इन्द्रियं वीर्यं श्रिया सह यशश्चेन्द्रे भवत्विति शेषः अश्व्यादयः पयआदीनि व्यत्तु हे होतः त्वमप्याज्यस्य यज ॥३८॥

होता यक्षद्वनस्पतिं७ शमितारं७ शतक्रतुं भीमं न मन्युं७ राजानं व्याघ्रं
नमसाश्चिना भाम७ सरस्वती भिषगिन्द्राय दुह७ इन्द्रियं पयः सोमः परि०
॥३९॥

दैव्यो होता वनस्पतिं प्रयाजदेवं व्याघ्रं विशेषिणाजिघ्रतीति व्याघ्रः व्याघ्रमिव राजानं शतक्रतुमिन्द्रमश्चिना अश्चिनौ सरस्वती सरस्वतीं च नमसा अन्नेन यक्षत् यजतु कीदृशं वनस्पतिं शमितारं पशूनां संस्कर्तारं यूपवृषेण भीमं भयंकरं मन्युं क्रोधात्मानं । भिषक् वैद्यवृषा या सरस्वती इन्द्राय भामं क्रोधमिन्द्रियं वीर्यं च दुहे दोग्धि । ते वनस्पत्यादयः इज्यमानाः पयआदीनि पिबन्तु हे होतर्यज ॥३९॥

होता यक्षदग्निं७ स्वाहाज्यस्य स्तोकानां७ स्वाहा मेदसां पृथक् स्वाहा
हागमश्चिभ्या७ स्वाहा मेष७ सरस्वत्यै स्वाह७ ऋषभमिन्द्राय सिंहाय स-
हस७ इन्द्रियं७ स्वाहाग्निं न भेषजं७ स्वाहा सोममिन्द्रियं७ स्वाहेन्द्रं७ सु-
त्रामाणां७ सवितारं वरुणं भिषजां पतिं७ स्वाहा वनस्पतिं प्रियं पाथो
न भेषजं७ स्वाहा देवा आज्यपा जुषाणोऽग्निर्भेषजं पयः सोमः परि०
॥४०॥

होता अग्निं प्रयाजदेवमाहुवनीयं वा यक्षत् यजतु । किं च आज्यस्य घृतस्य स्तोकानां विप्रुषां स्वाहा सुष्ठु आहु शोभनं वदति द्यचोऽतस्तिड इति [पा० ६.३.१३५.] दीर्घः ब्रुवो वृषम् यजमान इति शेषः यजमानो घृतविन्दून् शोभनान्वदतीत्यर्थः कर्मणि षष्ठी । मेदसां वपासम्बन्धिनां पृथक् स्वाहा वपासम्बन्धिमेदांसि समीचीनानीति पृथग्वदति । अश्चिभ्यामश्चिनोरर्थे हागं शोभनमाहु । सरस्वत्यै मेषं शोभनमाहु । इन्द्राय इन्द्रियं वीर्यप्रदमृषभं सु आहु कीदृशयेन्द्राय सिंहाय सिंहतुल्याय हिनस्तीति सिंहस्तस्मै शत्रूणामभिभवित्रे तथा सहसे व-